

Սասիս լրագիրն 5 անգամ կը երատա բակու ի շարաբը. 4 Օրպերը եւ 1 Շաքա քարե ըր :	
Տարեկան դիմ. Կ. Պոլոյ Բամար 180	
", Գալառաց ", 10 Մեհ	
Վեցամսեայ գին Կ. Պոլոյ ", 90 Ղրի	
", Գալառաց ", 5 Մեհ	
Բրաբանթիկը բուոց գին	
Շաքաքարերը	60 Փր.
Օրպերը	20 "

Դաւրս գացած լրագրաց նամբռու ժայի-
քը Խմբագրութեան վրայ է:
Ծանուցմանց տողը մեկ Անգամի համար
3 դշերկու անգամի համար 2 դշ.
Լրագրայ վերաբերեան համակ կամ ո՞ր
եւ ից զրութիւն Խմբագիբր=Տօօրէ
նին պիտի աւդրուի . եւ նաև ճա-
քն աւ գրկուին վրայ է:

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԱԶԳՈՒԹԵ ԲԱԼՅԱՆԻՐՈԿԱՆ ԵՒ ՏԵՏՈՒԳՈՒ

ԿԱՌԱՆԴԻՆՈՒՊՈԼԻՍ 47 ՄԱՅԻՍ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ

‘Աարոլէն կայսրը Շարժթի մէջ
բացուած Վրուեատահանդխին այցե-
լութեան երթալով ատենախօսութիւն
մը ըրաւ զոր հեռագիրն արդէն ծա-
նուցած էր : Կայսրը՝ 20 տարի յառաջ
հասարակապետութեաննախագահ ե-
ղած ժամանակ Շարժը ըրած ուղե-
ւորութիւնը եւ դաւած համակրական
ընդունելութիւնը յիշելով՝ յարեց թէ
այն ատան խաղաղարարութեան առա-
ջին քայլ մ’առած էր՝ բարի քաղաքացի-
ները հրաւ իրելով որիրէնց կոկիծներն ու
ոմենքն ի բաց թողուն հասարակաց օդ-
տին համար : Տասն եւ եօթը տարի
անդորրութենէ եւ բարդաւածութե-
նէ ետեւ՝ կոյսրը դարձեալնոյն լի զուն
գործածելով ամեն կուսակցութեանց
վերաբերեալ պարկէշտ.քաղաքայիներն
հրաւիրեց որ ազատական շաւզին մէջ
իր կառավարութեան կանոնաւոր ըն-
թացից օժ անդակիեն եւ անշաղթելի դի-
մադրութիւն մ’ընեն խոռվայսզ կրից
որք կերեւի թէ նորէն կարթըն-
նան ընդհանուր քուէարկութեան ան-
խըուով գործը տապալմելու համար :
Հետոյ կայսրը վստահութիւն յոյշտ-
նեց թէ ժողովութել Գաղղից քաղա-
քակրթիչ պաշտօնին արժանի մարդիկ
երեսփոխան կընարէ :

Այսեւը այս ատենականութեան
վրաց Եւրոպական մամունի ըստ սպիտ
բութեան տեսակ տեսակ մեկնութիւն-
ներ կը հրատարակէ : Դաբոլէն Գ.
Երկու հիմնական գաղտնափառ յայտնեց,
զորա հանդիսաւոր առիթներու մէջ
շատ անգամ ծանուցած է, այսինքն
թէ նաև՝ յառաջդիմութեան եւ աղջա-
տութեան շաւզին մէջ մէկը պէտք չէ
որ կառապիստութենէն առաջ անցնի :

կամ անոր առաջ երթալու խորհուրդ-
տայ, եւ երկրորդ թէ տակաւին խը-
ռովայոյզ կիրքեր կան որք պէտք է
ազգու կերպով զսպուին, եւ որոց գիշ-
մագրելու համար Դաշղիոյ բոլոր բա-
րոյական ոյժը հաւաքելու է : Փարիզի
լրագրաց ամենն ալ համաձայնութեամբ
կըսեն որ կայսրն ընտրութեանց վրայ
ազգեցութիւն բանեցնելու նպատա-
կաւ խօսեցաւ ոյս տաենաբանութիւ-
նը, եւ ծայրայեղ կուսակցութեանց
քանի մը թերթերն ալ կը մեզագրեն
զչյն ըսելով թէ կայսեր կողմանէ այս
պարագայիս մէջ ըսութիւնն աւելի
արժանաւոր կրլար : Այց Նարբուշոն
կայսրը տէրութեան շահերուն կամ
իր մասնաւոր քաղաքական նպատակ-
ներուն պահանջած ժամանակ՝ սովո-
րութիւն ըրած է միշտ իր բաղձանքն
ու նպատակը աշխարհի յայտնել : Ե՛
հա այս անդամ ալ նոյն գրութեան

Հետեւեցաւ :
Քայլ կրնայ հարցուիլ թէ իրաւ-
ունք չընեին այն թերթերն ալ որք գի-
տել կուտանթէ արդեօք կառավարու-
թեան կողմնակից ըլլալը խոռվացյզ
կրից ծառայել է : Ուստի լրադիրն
ու բիշ մեղադրանք մ'ալ կուտայ Հա-
բոլէն կայսեր , որ կառավարութեան
նպաստաւոր քուէ տալու յորդորանք
կընէ ժողովրդեան : Ուէ որ Ենդզից
մէջ ուստի մ'այսպիսի յորդոր մ'ընէր,
հակասահմանադրական կը համար-
ուէր . բայց կը յիշէ որ կայսեր կառա-
վարութիւնն անձնական է , եւ հե-
հետեւաբար պէտք է որ կամ կացո՞ն
ու իր կառավարութիւնն ընալու-
թեանց մասնակցին , զամ բոլորովին
՚ի բաց կենան , և սոր հետ մէկտեղ
յիշեալ անդպիսական թերթը հետեւ-
եալ կարեւոր խորհրդածութիւննեն
ալ կընէ . « Դաղլիական աղջին մե-
ծադոյն մասը պատրաստ չէ որ եւ է
փոփոխութեանց՝ որոց Դաղլիոյ մէջ

Հին քաղաքական կուսակցութիւնները կրնան փափաքիլ : Վաղղիացիք Պուրապոնեան կամ Օլրէանեան միապետութիւն չեն ուղեր, եւ հասարակագետաւթիւն ուղղողներն ալ ամենէն քիչ են : Ասոնց չբաղձալով հանդերձ կը փափաքին որ յեղափոխութիւններէ ալ սպահպանուին, որովք միայն կարելի է այնապիսի փոփոխութիւնները լնել : Եւսեւաբար այս եզրակացութեան կը հասնինք թէ այն կոռավարութիւնը՝ որուն ինպատճ հրաւեր կը կարդայ կայսրը ընտրուիներուն, զազդիական ազգին մեծադոյն մասը գոհ կընէ . ասկէց ալ սա բարյականը կը հանուի որ կարողէն Վառանց վախնալու կընայ յառաջանաւ այն ապատական ընթացքին մէջ՝ որ տակաւին դժգոհ եղող խումբերն ալ կրնայ գոհ ընել : ”

Ըստութիւններն հիմա վերջանուին է, ուստի այս ենթան առ մերա-

սալը մօտ են ու արդիքւնքն ալ զարգաց յիշեալ խորհրդածութիւնները կարդարացնեն : Կառավարութեան բնարելիներէն 200, ընդդիմադիր մասէն 26, միջակ մասէն ալ 10 երեսափոխան ընտրուեր են, եւ 59 ընտրութեանց համար ալ երկրորդ անդամ քուէարկութիւն պիտի ըլլաց : Հետեւաբար կառավարութիւնը մեծագոյն մասը վաստիած է, եւ ինչպէս կը յուսացուէր, գաւառական ժողովրդոց մեծագոյն մասը կառավարական բնարելինաց քուէ տուած են, ուրիէ նը հետեւի որ կայսրը թէպէտ Փարփղցիներուն եւ քանի մը դլաւաւոր քաղաքաց բնակիչներուն մէկ մեծ մասին մէջ թշնամիներ ունի, բայց դուառական ժողովրդոց մեծ մասն իրեն բարեկամ է : Ընդդիմադիր կողմէն քանի մը նոր մարդիկ երեսափոխան ընտրուեցան, որ գաղղիացւոց մէկ մասին ինչ կարծեաց վրայ ըլլալրուն տարակոյս չմողուք : Անցեալ աշուն, Պօ-

տէսնի արձաս կասպօսլու համար բայց
ուած ստորագրութեանց դատին մէջ,
կայսեր դէմ ամենէն աւելի բուռն
լեզուով խօսող երիտասարդ փառա-
բան մը, Պ. Կանապէջթայի, եւ կայ-
սեր դէմ երգիծանութեան սայրա-
սուր նետեր արձակելուն համար ե-
րնեւելի եղած ։ անթէռնի հեղինակ
Պ. Պաօչֆօրի ընարութիւններն ամե-
նէն աւելի նշանակութեան արժանի
են։ Հայոց այս վերջինը, ինչպէս յայտ-
նի է, Պէլճիքա փախած ըլլալով,
չգիտցուիր թէ ի՞նչպէս պիտի երթայ
Օրէնսդիր ժողովին մէջ բազմի։

Ըստութեանց վերջանալը կա-
բուէն կայսեր կառավարութեան վը-
րայէն ծանր բնու մը կը վերցնէ . Փա-
րիզի Մարսիլիայի եւ ուրիշ քաղաք-
ներու մէջ կառավարութիւնը փոքր
գիւղարութիւններ չկրեց ժողովրդ-
ուական խոռոչութիւնները զատելու
համար . Տեղ աեղ խստութիւն բա-
նեցնել հարկ ըլլալով՝ բանտարկու-
թիւններ ալ ըրաւ . Ախալ չըլլար գի-
տաղութիւն ընել որ ներկայ ընտրու-
թեանց այսչափ ազմկալից ըլլա-
լուն գլխաւոր մէկ պատճառն ալ (Օ-
բէնսդիր ժողովոյ նախընթաց նըս-
տին մէջ ընսրական դումարմանց ի-
րաւոնք առաջ օրինաց գործադրու-
թիւնն եղած է :

Ապէէ սուաջ եղած լնտիութեանց
մէջ քսան հոգիէն աւելի մարդ մէկ
տեղ գումարուելու իրաւունք չունե-
նալով, բնականաբար աղմօւկին աւ այն.
շափ շատ չէր ըլլար : Խայց ուրիշ բան
է հոգարաւոր մարդոց գումարումը :
Խայց նկատմամբ լնտրակոն գումար-
մանց նկարագիրն հետաքրքրութեան
արժանի է :

PURPLE & GOLD

Տարին գոնէ մէտ անդար խոստավանիլ :
—Արքայութիւն երթալու մէկ հատիկ ճամ-
բան : —Խոստանալու ծիծառվկ ընկոյզ
եւ կաղին :

四

մէջ ներս լի է: «Օքնը տւթիւնն ըստ ինք-
եան տիրապի է: Կրիտասարդութիւնը
ճարափի դերձակի մը ձեռքէն եւած
գեղեցկաձեւ զգեստի կը նմանի. մենք
զայն ձեւին համար բնաւ ձգել չենք
ուզեր. բայց ափառ' ո որ ան ալ բոլորու-
վին հիննալով զմեզ կը ձգէ. կը ձգեն
զմեզ նաեւ զուարձութիւնը եւ զրօ-
սանք. սիրոյ մանկին ա՛լ չուզեր զուր
տեղ իր սլաքները մեր վրայ արձկելով
կրոնցնել. գեռահասակ աղջկունք եւ
երիտասարդք ալ մեր ընկերակցութե-
նէն չեն ախորդիր. շատ անդամ մեր
հասակակիցներն իսկ մեզմէ կը խորչին.
ալ աշխարհս մեղի եւ մենք աշխարհի
համար մեռած ենք: » յս վիճակիս
մէջ մեզ ապրեցնողը մի միայն կրօնա-
կան յաս մը, գաղափար մը, միգա-
պատ ապագայ մընէ: Ա երոյիշեալ
ծերուել հոռմէական հայ մ'էր. իւր
որդին ըւստագրչական սուաքինադարդ
օրինորդի մը սիրահարած ըլլալով, ա-
ռանց կրօնամիջներուն բարբանջանոց

ականջ կախելու ամուսնացած էր :
Ծատերն ՚ի սկզբան աշխատած եւ
ամեն ճիգ թափած էին այս երիտա-
սարդիս միտքը վոխելու համար, բայց
ինքը իմաստնոց ողջամիտ վարդապե-
տութեան հետեւելով անդրդուելի մը-
նացած էր: Ո՞յցրապետք եւ քահա-
նայք զինքը անարդեցին, բայց աղա-
տամիտ եւ առաքինի անձննք զինքը
ծափահարութեամբ գովեցին: Ժամա-
նակին անմերդութեան դէմ մաքաւող
դարաններէն զերծ, իբր գարդ՝ ՚ի մէջ
փշոց, առաքինասէր եւ պարկեցա-
սուն անուսին մը գտած ըլլալուն յար-
գը երանի իրեն որ հասկցած էր:
Եկեղեցոյ պատուիրաններէն մին
է տարին անդամ մը խռատովանիլ:
Եըբ վերջինեալ ծերունի բարեկամա
(որ քանի մը տարիէ ՚ի վեր տունէն
դուրս ելլելու անկարող եղած էր) Ո-
Ւ. քահանացին կանչելու մարդ զինքը
էր, արժանապատի կղերականը պա-
տասխան տռած էր թէ և փափախու-

միտեւ թերահաւասար մարդկանց հետ
չուզեր յարաբերութիւն ունենալ : «
Ո՞նչդեռ Ո. Դ. դուարնալի ընկե-
րութենէ պաշարուած իւր քարաշն
ամարանոցին մէջ գատարկասէր ու-
կնամարդի կեանք կը վարէ , իւր ըն-
կերներն եզող միսիօնէոք արիւն քըր-
տինք մտած , նորագարձ ու փոփոխա-
մբու հումքէականներն ամրապնդելու
համար մէծ աշխատութեամբ և այտո-
ան կը հանապարհողեն : » Առնց դը-
րութեան համեմատ՝ Ո. Դ. քահանայն
մեղադրելի է , որտիհետեւ կը քարո-
զեն թէ նախ պարտ է փոփոխամուսնե-
րը հաստատել , իսրայէլի տան մոլոր-
եալ ոչխարները վնսուել , եւ յետոյ-
ուբիշ հաւատացելոց այց ելլել : » Այ-
սեւովէլ սկիզբնէուներուն անօգուտ ջան-
քը գովելէ խիստ հեռու եմք , եւ կը
ցաւիմք որ այսակիսի լուսաւորութեան
դարուս մէջ փոխանակ անխորաբար
հայ մանկացին դաստիարակելու , ազ-
գին մէջ դժուութեան ինձդրներ կը

Համար պետք է դած հիմնական միջոց՝
ներք ձեռք կառնուին եւ Շուշի ու
Վանայ երկիրներն ալ կայսրութեան
ուրիշ գաւառաց պէս խաղաղութիւն
ու անդորրութիւն կը վայելն : Ե՞ս
բաղադրի արդեանց սպասելով՝ գոհու-
թեան արժանի կը համարինք. Տեղա-
պահ Ա. և օր ներկայ պարագայիս մէջ
ցոյց տուած վոյքը, որով անցապաղ
Է. Ա եծ—Եպարքասին գիմելով՝ գայ-
ծուած սոսկալի ոճիրները Ի. Դրան
հայրախնամ ու շադրութեանը ներկա-
յացաց : Եզրացին հասարակաց կար-
ծիքը գոհ է Տեղապահ Արքազանին
այս փութաջանութենէն, եւ կը բաղ-
ձայ որ “Սորին Արքազանութիւնն ան-
ձանձիր շարանակէ իր այս ազգասիրա-
կան ընթացքը, առանց խոչնշաներէ
միատեղուած Ուղղ ապահու ըլլայ որ ժո-
ղովրդեան համակրութիւնն իր հնան է:

Խառն ժողովոյ անդեւալ ուրբաթ
աւուր նատին մէջ պատասխատուու-
թեան խնդիրմէ ծագած եւ ըլքը ացած
է, որ նշանակութեան արժանի է :
Քանի մ' անդամներ առարկեր են
թէ աչտք չէր որ Ծեղալպահ Ալբա-
զանը առանց ժողովին գիտութեան
Երմաշու Ա անահայր Գ. եր. Գ. էրուդ
Ժայտապետին եպիսկոպոս ձեռնադ-
րուելու Համար վերայադիր տար, եւ
խնդիրն են որ Կյամկածին հեռադիր
զարմուելով ցիշեալ վարդապետին ձեռ-
նադրութիւնն ետ ձգուի, պատճառ
բռնելով թէ Գ. էրուդ վարդապետը
վանքին հաշիւը չէ տուեր, Ա երջա-
պէս շատ մը թախանձանքէ ետեւ յա-
ջողեր են՝ հակառակ որիշ անդամոց
մանաց գիտարբութեան՝ հեռադիրը
զարմել տալ :

Ե Ա ն ե ն թէ Գ է ո ր դ վ ա ր դ ա պ ե տ ի ն ե պ ի ս կ ո պ օ ս ձ ե ռ ն ա ղ բ ո ւ ի լ ը ո մ ա ն ց խ ի ս տ ա ն ա խ ո ր ի կ ո ւ գ այ ե զ ե ր, գ ի ս ա ւ ո ր ա պ է, ս ե պ ի ս կ ո պ օ ս ի մ ը, ո ր շ ա տ ա չ ե ս ա կ ո ւ է ։ Ա լ ք ա ս ա ն է ։ Ա ռ ա պ օ ն է

աշխատանք է : Տսղապահ՝ Արքազգաւոր
համոցելու որ հատ ձգել տայ ձեռնադր-
րութիւնը : « Վէսրդ վարդապետին ե-
պիսկոսոս ձեռնադրութիւն ուզովները
զայն Վատրիադը ընելու միտք ունին,
բայց մեք ձեր Ալբաղնութիւնը Պատ-
րիարք պիտի ընենք, ըստը է » : Տե-
ղապահ պրաղմնաւ պատասխաները է
թէ Աւեաս մասու ասեւու Պատրիար-

Ասնք՝ եթէ սոյզ են՝ կը ցուցինեն որ գործին մէջ կիրք կամ խառաւիտթիւն մասած է, որուն վրայ մեք առ այ հմ լւութեամբ կանցնինք եւ ուշիմ ընթերցողաց կը թողունքատաստան ընել: Իսկ իւառն ժողովոյ այն որոշման դալով, որով Ո. Տեղապահին պատասխանատուութիւնը ձեռքին կառնուի, այս ալ ոչինչ

որ ազնուականին, հարուստին, մէկ խօս-
քով՝ տալու կարողութիւն ունեցողին
սոչորութիւն մընէ, ադքատին եւ ռամ-
կին համար մեղքէ: Զնամնկը չկրնալով
տալ՝ կտղօթէ ու զրկումներ կը կրէ.
Եւ քահանայներուն արդի սկզբանց
համեմատ չկրնար հոգին փրկել: Ու-
րեմն ազքատ քրիստոնեայն ի՞նչ ընե-
լուէ: արքայութիւն եղթալու հա-
մար . . . :

Աը տեսնե՞ս այս նիշար երիտա-
սարդը. աէլութեան այս ինչ գործին
մէջ պղոփկ պաշտօնաւար մէ. շա-
տերը զինքը յարդութեամբ կը բա-
ցեւեն. բայց տես ի՞նչպէս խոնարհա-
բար կը խօսակցի իր գլխաւորին հետ՝
պարարտադոյն ամսական մը ափ բե-
րելու գիտաւորութեամբ. Խսկ գըլ-
խաւորը տեսնե՞լ լի | չոլոքորթ պաշտօ-
նաւարին իւր առջև ծոնը կըկնելու |
պաշտօնիկը գոռողութեամբ խօսք կու-
տայ զինքը. բայց աչացնեն, բայց մի եւ

ծել իր պատապխանառութեամբը՝
առանց օդերով մողովին գումարմանն
սպառելու : Են ժամանակներն երբ
Ընկհնանուր ժողով չկար, Պատրիար-
քարանի ժողովները Պատրիարքին ազ-
գեցութեան դեմ հակալիշու մը կը
կաղմէին. բայց քանի որ սահմանադ-
րութեան համեմատ Ընդհ. ժողով մը
կայ, եւ մինչեւ հիմա ալ չէ լու ծուած,
քանդի աղդային կարեւոր գործերու
համար կրնայ գումարիլ, Պատրիար-
քին կամ Տեղապահին ձեռքը կապե-
լը գործերուն ընթացքին արգելք հա-
նել, եւ ինչպէս մեր պաշտօնակիցնե-
րէն մէկը պատշաճապէս կըսէ, Պատ-
րիարքը կամ Տեղապահը Պատրիար-

Քարանին մէջ հսկող պահապանի մը
աստիճանի իջեցնել է :

Երեկ Վմբն . Տեղապահ Արքա-
զանն ալ ներկայ չէ գտնուեր :
Ք.եր . ‘Ներսէս եպիսկոպոսն ե-
կեր է թէ եւ բացցտեմելը {որ Տեղա-
պահ Արքազանն եւ Վահենապետ է թէն-
տին ներկայ չեն , ինքն ալ չէ կեցեր՝
և մենք ե :

Վնչալէս որիշ առիթիթներով ալ ը-
ամծ ենք, փցուն խօսքերու եւ գոր-
ծերու արէէք կամ կարե-որու թիւն
տալու սովորութիւն չունինք: Եթէ
մէկ կողմանէ ամեն մարդ ազատու-
իւն ունի իր խելքին վշածը կամ շա-
հւ ևն թիւադրածը զբի առնելով լրաց-
ուց մէջ հրատարակելու, միւս կող-
մանէ դատաւոր ատեան մը կայ, հա-
տարակայ կարծեաց պատկառելի առ-
եանը, որ հրատարակութեան պատա-

բեղն եղած խօսքերն ու մասն ծովթիւնները կը պնտէ կը դատէ, եւ արժան եղած կ' հիոր կուտայ :

բառապատճեած դ խոտլութին՝ մը սովորեա է այն ամբառառանութիւնը, մինչդեռ Ա անդրւմ՝ ի նամակին ու մեր դիտազարքինը մի եւ նոյն օրը հրատապակաւած են։ Հետեւաբար այն նամակը գրողը մարդարէ րլլալու էր՝ որ Ի ասիսի հրատարակած դիտողութիւնը կանխաւ դուշակած ու անկէ սովորած ըլլոր։ Բ. Ընթերցողը դիտած են անշուշտ որ՝ Պ. Խ. ռաքել Պէտքիթաշի վարդապահնին մէջ անխնայաբար շատ անդամ տալովք ծեծած ըլլալը (որ թաղին բնակիչաց շատին յայտնի է եւ անդադար գանգատափ առիթ եղած է) կուրանայ բնելով. «Ինք. . . տղայ քը կր աչքենք, ուստի եւ ԵՐԵՎԱՐ զանոնք ծեծած չենք ոչ ձեռամբ ոչ փայտով»։

[View all posts by **John**](#) | [View all posts in **Uncategorized**](#)

տեւ՝ որ նոյն խալ թաղեցւոց թըշ-
նամաննք մ է, կը յարէ. «Յակային եր-
կու անդամ կարդէ գուշս մեծ ա-
ռ կիթներու մէջ քանի մը աղայը յան-
ցաւ որ գ տնուած ըլլալսկ, տհօրէնու-

թիւնը բորդաշախնքաց առաջեւ. քըն-
նեց գատեց եւ հոգաբարձուաց հա-
ւանութեամբ վճռեց որ քանի մը զա-
ւազանի հարուածով պատժուին, եւ
այս վճռոյն գործադրութիւնը մեզի
յանձնելու : Եւ որպէս զի տղայոց առ-
ջեւ ծեծուելով շփոթութիւն չպատ-
ճառի, եկեղեցւոյ բակը զրկուեցան
այն սղայքը որ իրենց սահմանեալ պա-
տիմն ընդունին : "

Սոկեց յայտնի կը տեսառի որ Պ.
Ռուսիքի՝ որչափ որ վերը և երբէք ար-
դայք ծեծած չենք ո կըսէ . փարը կը
խառսովանի որ եկեղեցւոյ բակը ֆա-
լտիստով տղոյք ծեծնը է , ձմռա ժա-
մանակ , պազ քարերու փրայ պառկե-
ցը երսկ 10—11 տարեկան խեղճ ման-
կոնք , եւ այս անդթափան գործը
պաշտպանելու եւ արդարացնելու հա-
մարձակեր է իրին խիստ օրինաւոր
եւ արդար գործ մը .

Ο αριθμόν της είναι οι μεταξύ των πρώτων δύο πλέοντα στην ιστορία της φυσικής γνώσης. Το πρώτο έργο του ήταν η Απεικόνιση της Επιδημίας της Κορωνοϊού στην Ελλάδα, που δημοσιεύθηκε τον Ιανουάριο του 1920. Το δεύτερό του έργο, η Απεικόνιση της Επιδημίας της Κορωνοϊού στην Ελλάδα, που δημοσιεύθηκε τον Ιανουάριο του 1920.

է, թերեւո տղայքը շատ սկզբուն համար, ինչպէս ինքը կը տէ :

Վալքի մասին հոգաբարձութեան
ժամանակին որ Ա. Շատրվանի կը լիէ,
Մասիսի խմբագիրն եղաւ քառանշնին
հոգաբարձութիւն ըստ չէ դպրոցին,
այլ իրեւ Քաղաքան խորհրդոյ ան-
դամ՝ իր ըսկերակցաց հետ դպրոցին
հոգաբարձութիւնը իր կառարկերը, եւ
այն ժամանակ ծեծը պատժական օ-
րէնք չուլարևն նոյն իսկ Բաղական
խորհրդին արձանագրութիւններն ալ
կը կայսեն որք մինչեւ այսօր կեցած
են, եւ որոց մէջ կը անմնուի որ մէկ
ապատիփ համար ուսումնապետ մը
փոխուած է, եւ քանի մ’ալ կառա-
կարիչ եւ ծաղկոցի վարժապետ՝ ար-
զայք գանակուած ըլլալնուն պատճա-
ռաւ :

Գերապատիւ Արքունան Հայր .
Աւրափ եմք որ թաղիս գպրոցին աը-
նօքէնութիւնը դարձեալ յանձնն անհելու
բարեհամեցուք , ոսով ասպագային յառա-
ջաղիւութեան յոշուեր առձելու բարձրաց-
ղութիւնը կ'առնենամք . բայց և այնուզէն
սիրելի է մեզ առա ասիմք ձեռք ձգելով
Զեր Արքավնութեան ոչ չուղրութիւնը ոյն-
պիսի կարեւոր կէտի մը վրայ նրանիքել ,
որ գպրոցին բարեկարդութեան արգելք
եղած է .
Ազային դպրոցներու գայթե՛ի դային

զիմանիի մէջ իյնալուն գլխաւոր պ սաճառա-
ներէն մէկն ալ ներքին հողարքարձուաց
կամ գասառուաց անկարգ ընթացքն է .
դժբաղդաբար թ ազիս զ պրօցն ալ այժ
վասակար ազդեցութենէն ազատ չենք
տեսներ , որուն պատճառը՝ կը ցաւիմք
ըսելու՝ Տիվիթեան Յ. Ասաքելը եղած է :

բոցէն, (ուրաքանչիւրութեան պատօնն մի-
այն բաւական չի սեպելով՝ տղայքը անխը-
նաւ դանակոծելու պաշտօնն ալ ինքն է-
րեն վրան՝ առած է առանց Զեր Սրբազ-
նութեան դիտութեանը, եւ անտարժակոյս
առանց նաև հաճութեան) . բայց նա՝
մինչեւ ցալսոր ոչ իւտիեցւոց կողմանէ
իրեն եղած ազգարարութեանց ականջ
կախած է, ոչ ալ իւր ընթացքը փոխած
էն հակառակն՝ եղած բարեկամական դիտո-
ւութիւններուն անքաղաքակալուր եւ կոչտ
պատասխաններ առաջ թագեցւոցմէ շա-

Աերնաւո սիրան առ վիրատուած է :
Աւատի Արբագան Հայր, նիկոլայիս կը
խնդրեմք որ Պ. Աւագելը զորոցէն, Տե-
սացնելու շնորհ բնէք, որպէս զիանիկոր-
դութեան եւ հետեւորար զժգոհութեան
պատճառն մերնայ մէջէն :

Անտ այս է մեր փափաքն ու խողիս-
րը, զոր խոնարհարա Ձեր Արքագնութեան
ու շաղրակի եան յանձնելով .

մար Վեծ Գյուղսին կը դիմէ , ան ալ
հանդիաւոր կերպին խօսք կուտայ
իրեն , բայց ներքին ծիծազը չլր-
նար զսպել անոր վրայ նայելով : Դանք
Վեծ—Գյուղսին , որ նեզը մտած
եւ ՚ի հարկէ ստիպեալ՝ այս ինչ գոր-
ծի համար կայսեր ձեռնտուոթիւնը
կը խնդրէ . կայսրը կը խոստանայ
եւ տակաւին խօստմնեքը կը պահէ ,
բայց առանձին գմնուած ատենը կը
խնդրայ իւր պաշտօնէին վրայ : Ա եր-
ջապէս կայսրն ալ պատերազմի եւ կամ
որիշ որ եւ իցէ գործիմէջ երկնեց օդ-
նակամութիւնը կը կանչէ : Հայց երկ-
նային թագաւորը երկլայինին տկա-
րութեան եւ երկիւզին վրայ կը ծիծա-
զի : Ուրեմն աշխարհս սանդուզ մըն
է . վերի աստիճաններուն վրայ գանը-
ւալները շարունակ փարիններուն խո-
տանալով անոնց վրայ կը խնդան : Հետո
չայկա՞կ , աշխարհային ուտափու մը աի-
բներելու համար ո՞րչափ աշխատանքը

խոնարհեցուցիչ միջոցներու դիմելու
է . ո՞րպիսի մերժմանց համբերելու է .
մտիկ ըբէ՛ հին իմաստափրի մը խօս-
քերը եւ ըստ այնմ փառուէ , եթէ չես
ուզեր նուաստութեան ու ցած շողո-
քորդութեան մէջ չգանուիլ : Երբեմն
կը տեսնենք , կըսէ իմաստունը , որ հը-
ուազարուկներու մէջ ընկուզ եւ կազին
օդին մէջ կը ն'տաեն , եւ փոքրիկ ար-
շայք իրար հրմշտկելով ու ծեծկուելով
մէկմէկու ձեռքքէ կը յափշտակեն , որը
ատ եւ որը ոչինչ կառնէ : Երբոր կը
տեսնենք թէ առատ շքանշաններ ,
դատուաւոր պաշտօններ , կուսակալու-
թիւններ կը բաշխուին , « ահաւասկիէ
ողայոց համար ընկուզ ու կտղին » ա-
լազագկենք : Իսկ մենք համբերենք .
թէ գիսուածով մեր գիրկը ընկոյզ
ամամ կաղին մը իշնայ , առնենք եւ ու-
նենք՝ առանց ժողվելու համար մին-

